Цивільне право і цивільний процес;
сімейне право; міжнародне приватне право

УДК 347.77/.78:004.738.5

Савченко Павло Дмитрович
аспірант науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук України
Savchenko Pavlo
Graduate Student of the Research Institute of Private Law and Entrepreneurship named after academician F. G. Burchak of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine
ORCID: 0009-0002-7838-2902

ВЕБСАЙТ ЯК СКЛАДНИЙ ОБ'ЄКТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ЗАХИСТУ ПРАВ

WEBSITE AS A COMPLEX OBJECT OF INTELLECTUAL PROPERTY: PROBLEMS OF LEGAL REGULATION AND PROTECTION OF RIGHTS

Анотація. *Вступ. Стаття присвячена аналізу сучасного стану законодавства у сфері правового регулювання і захисту прав щодо функціонування вебсайту, а також формулюванню пропозицій з метою удосконалення нормативно-правового забезпечення інтелектуальних прав на цей об'єкт. Актуальність дослідження позначена тим, що вебсайт є не лише засобом комунікації, а й інструментом для ведення бізнесу, надання послуг, поширення інформації та здійснення підприємницької діяльності. Разом з тим, українська практика свідчить про існування низки проблем, що пов'язані з захистом прав інтелектуальної власності. Мета. Метою цієї*

статті є наукове обґрунтування проблеми правового регулювання вебсайту як об'єкта інтелектуальної власності та розробка практично орієнтованих рекомендацій щодо вдосконалення механізмів захисту прав. Матеріали і методи. Матеріалами дослідження є: 1) нормативно-правове забезпечення щодо регулювання вебсайту як складного об'єкту інтелектуальної власності; 2) праці вітчизняних та зарубіжних авторів, що проводять наукові дослідження у сфері правового регулювання та захисту прав на вебсайт. У процесі здійснення дослідження використано наступні наукові методи: діалектичний, формально-юридичний, системно-структурний, логіко-юридичний, метод аналізу і синтезу. Результати. Зазначено, що правовий захист вебсайту здійснюється з позиції не як єдиного об'єкту захисту, а через багаторівневий захист його елементів, що тим самим створює певну складність у правовому регулюванні. З'ясовано, що вебсайт представляє собою складний інтелектуальний продукт, що включає у себе кілька правових секторів: авторське право, суміжні права, програмні права, права на доменні імена та інші елементи. Аналіз правових норм і наукових досліджень показав, що у даний час питання охорони залишається у межах загальних норм авторського права. Проведений аналіз судової практики свідчить про реагування з боку українського судочинства на випадки порушення авторських прав у цифровій сфері, коли суди частіше розглядають прямі позови до вебсайтів, платформ або конкретних осіб, користувачів – особливо у цивільних процесах. Автором наголошено, що права на вебсайт як цифровий об'єкт можуть вимагати проведення переосмислення його сприйняття не лише крізь призму твору, а й як «цифрове майно», при цьому розглядати його як сукупний об'єкт права інтелектуальної власності. У цьому контексті звернено увагу, що наявність права виключення дозволяє запроваджувати захист сайту як об'єкту інтелектуальної власності, завдяки наявності у власника юридичної і технічної влади на заборону доступу іншим чи використання

вебсайту. Перспективи. У висновках до даної статті обґрунтовано комплексність досліджуваного об'єкта, позначені прогалини законодавства у цій сфері, наголошено на необхідності проведення подальших досліджень у цій сфері, а також реформування українського законодавства щодо визначення вебсайту як складного об'єкта інтелектуальної власності, що складається з дизайн-елементів, коду, контенту та домену, через внесення відповідних положень у Закон України «Про авторське право і суміжні права».

Ключові слова: *вебсайт, інтелектуальна власність, авторське право, правовий захист, цифрове майно, право виключення.*

Summary. *Introduction. The article is devoted to the analysis of the current state of legislation in the field of legal regulation and protection of rights regarding the functioning of the website, as well as the formulation of proposals to improve the regulatory and legal support of intellectual rights to this object. The relevance of the study is marked by the fact that the website is not only a means of communication, but also a tool for doing business, providing services, disseminating information and carrying out economic activities. At the same time, Ukrainian practice indicates the existence of a number of problems associated with the protection of intellectual property rights. Purpose. The purpose of this article is to scientifically substantiate the problem of legal regulation of a website as an object of intellectual property and to develop practically oriented recommendations for improving mechanisms for protecting rights. Materials and methods. The research materials are: 1) regulatory support for the regulation of the website as a complex object of intellectual property; 2) works of domestic and foreign authors who conduct scientific research in the field of Legal Regulation and protection of rights to the website. In the course of the research, the following scientific methods were used: dialectical, formal-legal, system-structural, logical-legal, method of analysis and synthesis. Results. It is noted that the legal*

protection of the website is carried out not from the position of a single object of protection, but through multi-level protection of its elements, which thereby creates a certain complexity in legal regulation. It is found that the website is a complex intellectual product, which includes several legal sectors: copyright, related rights, software rights, domain name rights and other elements. Analysis of legal norms and scientific research has shown that at present the issue of protection remains within the framework of general copyright norms. It has been established that in real conditions websites are created by special development teams, companies (employers), freelancers or individuals working under civil law contracts, which requires a clear fixation of contractual relations. The analysis of judicial practice indicates the response of the Ukrainian judiciary to cases of copyright infringement in the digital sphere, when courts more often consider direct claims against websites, platforms or specific individuals, users – especially in civil proceedings. The author emphasizes that the rights to a website as a digital object may require a rethinking of its perception not only through the prism of a work, but also as «digital property», while considering it as a collective object of intellectual property law. In this context, it is noted that the existence of the right of exclusion allows the protection of the site as an intellectual property object, due to the owner having the legal and technical authority to prohibit others from accessing or using the website. Discussion. The conclusions to this article substantiate the complexity of the object under study, identify gaps in the legislation in this area, emphasize the need for further research in this area, as well as reforming Ukrainian legislation to define a website as a complex intellectual property object consisting of design elements, code, content, and domain, by introducing relevant provisions into the Law of Ukraine «On Copyright and Related Rights».

Key words: *website, intellectual property, copyright, legal protection, digital property, right of exclusion.*

Постановка проблеми. Невід'ємною частиною інформаційної інфраструктури бізнесу, державних установ і громадських ініціатив, а також різних технічних і функціональних аспектів давно став вебсайт як технологічне явище. Вебсайти складають значну кількість творчих складових – дизайн, тексти, графіку, програмний код, мультимедіа – які, своєю чергою, виступають як об'єкти права інтелектуальної власності. Відтак, у сучасних умовах вебсайт є не лише засобом комунікації, а й інструментом для ведення бізнесу, надання послуг, поширення інформації та здійснення господарської діяльності.

Варто зазначити, що сучасний розвиток цифрових технологій, колосальні обсяги поширення Інтернету й активне використання вебсайтів викликають нові завдання для систем правового захисту. Так, серед них постають питання дослідження правової природи вебсайту, суб'єктів права, способів реєстрації та захисту прав, механізмів реагування на порушення у мережі (включно з хостинг-провайдерами).

Звернемо увагу, що в Україні правове регулювання цих відносин набуло нового імпульсу після ухвалення Закону України «Про авторське право і суміжні права» № 2811-IX [1] (набрав чинності з 1 січня 2023 року). Разом з тим, як вказують Н. Новицька, А. Новицький та Є. Олійник [2, с. 58-64], нові положення спрямовані на вирішення не всіх проблеми, що існували раніше, особливо в частині визначення комплексних об'єктів, таких як вебсайти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика правової природи вебсайту перебуває у фокусі уваги як вітчизняних, так і зарубіжних дослідників. Аналіз наукових праць дозволяє виокремити кілька основних напрямів досліджень, що комплексно розкривають особливості правового регулювання та захисту прав на вебсайт.

При визначенні правової природи вебсайту як об'єкту інтелектуальної власності та авторського права мали важливе значення напрацювання таких

фахівців, як: Л. Тарасевич [3] (розглядає вебсайт як специфічний об'єкт права інтелектуальної власності, наголошуючи на його нематеріальній природі, багатокомпонентній структурі та необхідності комплексного захисту); М. Гура [4] (обґрунтовує цивільно-правову охорону вебсайту як комплексного об'єкта, що включає програмний код, дизайн, контент і бази даних); Т. Міхайліна [5] (акцентує увагу на вебсайтах як комплексному об'єкті авторського права, підкреслюючи проблеми ідентифікації авторства та обсягу прав на окремі складові) та інші.

Загально-теоретичні та цивільно-правові аспекти регулювання інтернет відносин і цифрового контенту були предметом дослідження таких науковців, як: Г. Стахира [6] (досліджує проблеми визначення цифрового контенту як об'єкта цивільних прав, що має безпосереднє значення для правової кваліфікації елементів вебсайту); М. Стиранка [7] (розглядає теоретичні засади розвитку доктрини цифрового права, що дозволяє осмислити вебсайт у ширшому контексті цифровізації цивільного обороту); І. Гулейков [8] (аналізує цифрові активи як об'єкти цивільного обороту, закладаючи підґрунтя для подальшого нормативного закріплення правового режиму таких об'єктів) та інші.

Питання доменних імен, ідентифікації суб'єктів та захисту прав на вебсайти досліджувалися Н. Новицькою, А. Новицьким, Є. Олійник [2] (аналізують механізми захисту інтелектуальної власності вебсайту, звертаючи увагу на судову практику та ефективність існуючих способів захисту); О. Кочиною [9] (обґрунтовує доцільність упровадження концепції «Джон Доу» у справах про порушення прав в Інтернеті, що є актуальним у контексті анонімності правопорушників у мережі) та іншими.

Міжнародно-правові та європейські підходи до регулювання інтернет-відносин і захисту цифрових об'єктів досліджувалися К. Шахбазяном [10] (розкриває міжнародно-правові основи регулювання відносин у мережі Інтернет, що дозволяє зіставити національні підходом з

глобальними тенденціями); О. Змикало [11] (аналізує національне регулювання у кореляції з європейськими підходами, при цьому визначаючи специфіку захисту прав та відповідальності за їх порушення в цифровому середовищі) та іншими.

Отже, попри значну кількість наукових досліджень, питання визначення вебсайту як складного об'єкта інтелектуальної власності та формування цілісного механізму його правового регулювання і захисту залишається дискусійною. Це зумовлює необхідність подальшого комплексного аналізу правової природи вебсайту.

Метою статті є наукове обґрунтування проблеми правового регулювання вебсайту як об'єкта інтелектуальної власності та розробка практично орієнтованих рекомендацій щодо вдосконалення механізмів захисту прав.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження є: 1) нормативно-правове забезпечення щодо регулювання вебсайту як складного об'єкту інтелектуальної власності; 2) праці вітчизняних та зарубіжних авторів, що проводять наукові дослідження у сфері правового регулювання та захисту прав на вебсайт. У процесі написання статті було використано комплекс загальнонаукових та спеціально-юридичних методів пізнання, що забезпечило всебічний аналіз вебсайту як складного об'єкту інтелектуальної власності. Діалектичний метод застосовано для визначення тенденцій подальшого розвитку правової охорони цифрових об'єктів. Формально-юридичний метод використано під час аналізу норм цивільного, авторського законодавства, що регулюють правовий режим вебсайту, його складових елементів та способів захисту прав інтелектуальної власності. Системно-структурний метод дозволив розглянути вебсайт як комплексний об'єкт. Логіко-юридичний метод використано для формулювання наукових висновків, обґрунтування авторських підходів до визначення правової природи вебсайту. Метод аналізу та синтезу дозволивши узагальнити

доктринальні підходи вітчизняних та зарубіжних науковців, виокремити ключові проблеми правового регулювання та сформувати цілісне бачення механізмів захисту прав на вебсайти.

Виклад основного матеріалу. Вебсайт представляє собою складний (композитний) об'єкт, що є сукупністю різнорідних елементів, на які, відповідно, поширюються різні режими правової охорони. Це обумовлено особливостями структури вебсайту, що формується завдяки елементам, визначеним у табл. 1.

Таблиця 1

Структура вебсайту та напрямки захисту його елементів

Складовий елемент вебсайту	Напрямок правового захисту
1) програмний код (HTML, CSS, JavaScript, серверні скрипти)	комп'ютерна програма;
2) дизайн, графічні елементи, оригінальний дизайн	твори мистецтва або промислові зразки;
3) текстові матеріали	літературні твори;
4) бази даних	законодавство про бази даних;
5) користувачі контенту	залежно від умов користувачів і договорів;
6) доменне ім'я	хоча й не є безпосередньо об'єктом авторського права, але має характеристики нематеріального активу, який захищається через систему регулювання домену та за допомогою механізмів захисту торгових марок.

Джерело: складено автором

Виходячи з цього, слід зазначити, що правовий захист вебсайту здійснюється з позиції не як єдиного об'єкту захисту, а через багаторівневий захист його елементів, що тим самим створює певну складність у правовому регулюванні [12, с. 81]. Це дозволяє стверджувати, що правова природа вебсайту є складною і неоднорідною, що при цьому вимагає застосування особливого підходу до процесу його регулювання і забезпечення правового захисту. Отже, завдяки сайту створюються різні об'єкти інтелектуальної

власності, зокрема, програмні засоби (код), авторські твори (тексти, зображення, мультимедіа), а також засоби індивідуалізації (логотипи, домени) тощо. Таким чином, простежується, що вебсайт представляє собою складний інтелектуальний продуктом, що включає у себе кілька правових секторів: авторське право, суміжні права, програмні права, права на доменні імена та інші елементи.

Необхідно визначити, що правова охорона вебсайтів у нашій країні ґрунтується на таких важливих документах, як Цивільний кодекс України (глава 35), Закони України «Про авторське право та суміжні права», «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг», «Про електронну комерцію», а також таких міжнародних договорах, як Бернська конвенція, Договори ВОІВ, Угода TRIPS.

Як встановлено у наукових публікаціях [5, с. 5-9], вебсайт можна розглядати як самостійний об'єкт авторського права за умов його відповідності певним ознакам щодо оригінальності, творчості та унікальності наявної сукупності творчих елементів. З цього виходить, що об'єктом авторського права вебсайт стає, коли він представляє складений твір, а саме: а) автором було здійснено відповідну творчу роботу щодо добору і структурування певного контенту; б) усі елементи, що представляють структуру сайту, утворюють оригінальний результат інтелектуальної діяльності. Отже, аналіз правових та наукових джерел з цього питання свідчить, що у даний час є відсутньою спеціальна норма, яка була б спрямована на забезпечення охорони вебсайту як цілісного об'єкту, тому наразі питання охорони залишається у межах загальних норм авторського права.

Доцільно враховувати, що формально вебсайт належить тому, хто має права на: програмний код, бази даних, домен, контент, акаунти, доступи та хостинг. Відтак, наведені компоненти варто використовувати у вигляді сукупності майнових прав, що можуть бути передані за договором на

розробку, чи про передачу авторських прав, чи купівлі-продажу / оренди домену, тощо. Відтак, реєстрація прав на вебсайт і його елементи має заохочуватися серед власників, шо передбачає для цього розробку рекомендації для компаній, IT-агенцій, які мають пояснювати, як структуровано оформити права: надання шаблонів договорів з розробниками, реєстрація дизайну, коду, контенту, доцільно також рекомендувати включати пункти права власності у договори розробки (наприклад, хто використовує майнові та немайнові права на код, дизайн, контент).

Досліджуючи питання правового регулювання створення вебсайту звертаємо увагу на виникнення суттєвих питань у контексті вивчення, а саме: хто є правовласником вебсайту (власник домену чи сервера, розробник сайту чи автор контенту), оскільки кожен з цих учасників має відповідну частину прав. Такі обставини спричиняють спори про авторство, майнові права, механізми захисту.

Відтак, варто зазначити, що право автора виникає у фізичної особи, яка створила відповідний елемент сайту. Так, як відомо, у реальних умовах вебсайти створюються спеціальними командами розробників, компаніями (роботодавцями), фрілансерами або особами, що працюють за цивільно-правовими договорами, а також за допомогою open-source компонентів. Отже, виникає необхідність чіткої договірної фіксації таких аспектів, як:

– передача майнових прав інтелектуальної власності (у договорі з розробником/дизайнером);

– права на доменне ім'я (закріплення адміністратора);

– порядок використання модулів з відкритим кодом – відповідність ліцензіям (MIT, GPL, Apache тощо);

– питання співавторства (якщо вебсайт створено колективно).

Таким чином, за відсутності договору виникають ризики щодо неможливості довести належність прав замовнику; претензій від окремих

авторів; заборони на використання коду або дизайну, спорів стосовно управління доменом.

Варто наголосити, що певні питання правового регулювання вебсайту законотворці прагнули вирішити Законом № 2811-IX. Наприклад, положення цього нормативно-правового акту встановлюють упровадження механізми звернення до хостинг-провайдера із заявою про припинення порушення прав. Разом з тим, постає питання у можливості хостинг-провайдерів адекватно та оперативно реагувати на ці звернення, як довести порушення, як визначити належного адресата, які документи потрібно надати, тощо.

Аналізуючи судову практику, звертаємо увагу на справу щодо файлообмінника EX.ua [13], на якому встановлено неліцензійне програмне забезпечення та незаконні копії мультимедіа-файлів. З боку правоохоронних органів вживалися відповідні заходи, що полягали у блокуванні серверів і вказаного домену. Отже, власника платформи притягнуто до відповідальності навіть за умов, якщо контент завантажують користувачі, зокрема, проти яких не було подано позовів з розкриттям їх імен («John Doe» – позов проти невстановленої особи, а потім розкриття через провайдерів [9, с. 191-196]). З цього прикладу простежується невизначеність суб'єкта відповідальності: чи то є власник вебсайту, чи то є користувачі, які проводять завантаження незаконного контенту. Вважаємо, ці питання мають бути вирішенні у правовій площині передусім під час розгляду відповідних справ у суді.

У справі № 759/8347/23 Касаційний цивільний суд України 19 березня 2025 року ухвалив постанову [14] щодо відповідача, який розмістив відео, що мало ознаки плагіату, у соціальних мережах (Facebook, Instagram, Telegram). У даному випадку порушник був ідентифікований та до нього застосовано механізм звернення (видалення контенту, виплата компенсації). Приклади захисту авторських прав можна простежити також у рішеннях

Святошинського районного суду міста Києва (справа № 759/3784/20) [15], Броварського міськрайонного суду (справа № 173/2221/20) [16].

Відтак, наведені приклади свідчать про реагування з боку українського судочинства на випадки порушення авторських прав у цифровій сфері, коли суди частіше розглядають прямі позови до вебсайтів, платформ або конкретних осіб, користувачів – особливо у цивільних процесах. Також активно застосовується механізм звернення з претензіями щодо припинення порушення, а вже наступним кроком виступає застосування механізму судового захисту (визнання прав, стягнення компенсації).

Варто зазначити, що важливим аспектом також є офіційна реєстрація прав на вебсайт. Так, вебсайт як складний об'єкт – не просто окремий твір, а поєднання різних елементів – що тим самим створює складнощі при оформленні прав. Наприклад, користувачі часто не знають, як зареєструвати авторські права на сайті: за якими документами достатньо ліцензійного договору з розробником, чи потрібно зареєструвати дизайн й код окремо тощо. Звернемо увагу, що в інтернеті авторські права часто порушуються через копіювання контенту, «крадіжку» дизайну, несанкціоноване використання коду, а також через скрапінг. Відтак, у контексті вебсайтів важливо розглядати не тільки класичне порушення авторського права, а й можливість залучення хостинг-провайдерів або інших посередників. Варто наголосити, що правозахисні механізми мають бути більш оперативними, разом з тим, традиційні судові процедури можуть бути неефективними через пошкодження цифрової природи.

Зазначимо, що з появою штучного інтелекту, скрапінгу, автоматизованого копіювання контенту (наприклад, AI-боти), традиційні механізми авторського права можуть опинитись під тиском. Права на вебсайт як цифровий об'єкт можуть вимагати проведення переосмислення його сприйняття не лише крізь призму твору, а й як «цифрове майно».

Digital assets (цифрове майно) [8, с. 68] охоплює будь-які нематеріальні об'єкти, що існують у цифровому середовищі та включають у себе: правовласника; правовий режим користування; економічну цінність; можливість передачі/продажу. Таким чином, слід вважати, що вебсайт повністю відповідає наведеним критеріям, і, хоча, українське законодавство напряму не використовує дефініцію «цифрове майно», вона існує у європейському правовому полі, у якому вебсайт розглядається як сукупний об'єкт права інтелектуальної власності. Відтак, вважаємо доцільним ввести в українську правову практику зазначену позицію ЄС.

У юридичній площині має місце використання концепції «права виключення» (digital property), що передбачає можливість забезпечити контроль доступу до цифрового ресурсу. У контексті нашого дослідження це означає, що власник вебсайту може: закривати чи відкривати доступ до сайту; керувати тим, хто наділений повноваженнями щодо зміни або поширення контенту; забороняти здійснення процесів з копіювання, скрапінгу, парсингу; обмежувати перегляд (платні опції); блокувати сторонні IP, боти або парсери; визначати умови користування [17, с. 142-156]. Таким чином, вебсайт є цифровим майном, оскільки його власник наділений правом виключати інших осіб від доступу, використання, копіювання, модифікації, комерційної експлуатації. З цього виходить, що власник вебсайту володіє саме контролем, а не конкретною інформацією, тому що може застосовувати право виключення стосовно доменів, CMS-доступів, баз даних, кодів, торгових марок чи логотипів.

Варто підкреслити, що саме наявність права виключення дозволяє запроваджувати захист сайту як об'єкту інтелектуальної власності, завдяки наявності у власника юридичної і технічної влади на заборону доступу іншим чи використання вебсайту і ця характеристика надає вебсайту ознаки особистої цифрової власності, а не простого набору даних чи файлів.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Підсумовуючи наведене, зазначимо, що вебсайт представляє собою складний об'єкт інтелектуальної власності, що складається з окремих компонентів (програмний код, дизайн, контент, домен) і потребує застосування спеціального правового підходу для визнання та захисту прав. Визначено, що наше законодавство суттєво покращилось із прийняттям нового Закону України «Про авторське право і суміжні права», проте, мають місце прогалини у процедурах звернення до хостинг-провайдерів, ідентифікації правопорушників і процесі юридичного захисту.

На часі постає завдання визначення вебсайту як складного об'єкта інтелектуальної власності через внесення відповідних положень у Закон України «Про авторське право і суміжні права», щодо прямого визнання вебсайту комплексним об'єктом, що складається з дизайн-елементів, коду, контенту та домену. Це полегшить ідентифікацію і підтвердження прав. Звернено увагу на необхідність створення чітких механізмів реєстрації прав на вебсайт та його елементи, а також запровадження стандартизованих процедур для заяв про порушення.

Література

1. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 1 грудня 2022 року № 2811-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20 (дата звернення: 12.01.2026).

2. Новицька Н., Новицький А., Олійник Є. Захист інтелектуальної власності вебсайтів в Україні: сучасні виклики та способи їх подолання. *Європейський правничий часопис.* 2025. Вип. 6,7. С. 58-64. DOI: https://doi.org/10.36919/3041-1149(Print).6-7.2025.58-64

3. Тарасенко Л. Правовий режим вебсторінки. *Вісник Львівського університету. Серія юридична.* 2017. Вип. 65. С. 134–144.

4. Гура М. В. Цивільно-правова охорона Інтернет-сайту в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03. Київ, 2006. 20 с.

5. Борівська В., Міхайліна Т. Правовий режим вебсайту та його складників як об'єктів інтелектуальної власності. *Підприємство, господарство і право.* 2021. № 4. С. 5-9. DOI: https://doi.org/10.32849/2663-5313/2021.4.01

6. Стахира Г. Цивільно-правове регулювання обігу цифрового контенту: дис. …д-ра філософії, 081 «Право». 2020. Тернопіль. 241 с.

7. Стиранка М. Теоретичні засади розвитку доктрини цифрового права. *Правові новели*. 2025. № 25. С. 336-343. DOI: https://doi.org/10.32782/ln.2025.25.43.

8. Гулейков І. Цифрові активи в цивільному обороті України: дис. … д-ра філософії, спеціальність 081 «Право». Київ. 2025. 243 с.

9. Кочина О., Шевченко В. Новели правового регулювання захисту авторських прав у мережі інтернет. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету.* 2023. Вип. 80. Ч. 1. С. 191-196. DOI: https://doi.org/10.24144/2307-3322.2023.80.1.28.

10. Шахбазян К. Міжнародно-правові основи регулювання відносин в мережі Інтернет: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11. Київ, 2009. 19 с.

11. Змикало О. Досвід правового регулювання авторського права в Європейському Союзі: пошук способів гармонізації законодавства України. *Аналітично-порівняльне правознавств».* 2023. DOI: https://doi.org/10.24144/2788-6018.2022.06.15

12. Хахановський В., Корнейко О. Актуальні питання інформаційного права: навч. посіб. 2024. 258 с.

13. Український файлообмінник EX.ua припиняє роботу. *Волинські новини.* URL: https://www.volynnews.com/news/society/ukrayinskyy-fayloobminnyk-exua-prypyniaye-robotu/ (дата звернення: 12.01.2026).

14. Постанова КЦС ВП від 19.03.2025 року у справі №759/8347/23. URL: https://protocol.ua/ua/postanova_ktss_vp_vid_19_03_2025_roku_u_spravi_759_8347_23/ (дата звернення: 12.01.2026).

15. Рішення Святошинського районного суду міста Києва від 7 грудня 2022 року у справі № 759/3784/20. URL: https://iplex.com.ua/doc.php?regnum=107770118&red=100003b6f0c9360aaf899c47c989d2422f813c&d=5 (дата звернення: 12.01.2026).

16. Рішення Броварського міськрайонного суду Київської області від 27 листопада 2023 року у справі № 116897610. URL: https://youcontrol.com.ua/ru/catalog/court-document/116897610/ (дата звернення: 12.01.2026).

17. Холошанова М.І. Окремі питання удосконалення системи законодавства у сфері захисту авторських прав у мережі Інтернет. *Актуальні проблеми права: теорія і практика.* 2022. № 1 (43). С. 142–156.

References

1. Pro avtorske pravo i sumizhni prava: Zakon Ukrainy vid 1 hrudnia 2022 roku № 2811-IKh. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20

2. Novytska N., Novytskyi A., Oliinyk Ye. Zakhyst intelektualnoi vlasnosti vebsaitiv v Ukraini: suchasni vyklyky ta sposoby yikh podolannia. Yevropeiskyi pravnychyi chasopys. 2025. Vyp. 6,7. S. 58-64. DOI: https://doi.org/10.36919/3041-1149(Print).6-7.2025.58-64

3. Tarasenko L. Pravovyi rezhym veb-storinky. Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriia yurydychna. 2017. Vyp. 65. S. 134–144.

4. Hura M. V. Tsyvilno-pravova okhorona Internet-saitu v Ukraini: avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.03. Kyiv, 2006. 20 s.

5. Borivska V., Mikhailina T. Pravovyi rezhym vebsaitu ta yoho skladnykiv yak obiektiv intelektualnoi vlasnosti. Pidpryiemstvo, hospodarstvo i pravo. 2021. № 4. S. 5-9. DOI: https://doi.org/10.32849/2663-5313/2021.4.01

6. Stakhyra H. Tsyvilno-pravove rehuliuvannia obihu tsyfrovoho kontentu: dys. …d-ra filosofii, 081 «Pravo». 2020. Ternopil. 241 s.

7. Styranka M. Teoretychni zasady rozvytku doktryny tsyfrovoho prava. Pravovi novely. 2025. № 25. S. 336-343. DOI: https://doi.org/10.32782/ln.2025.25.43

8. Huleikov I. Tsyfrovi aktyvy v tsyvilnomu oboroti Ukrainy: dys. … d-ra filosofii, spetsialnist 081 «Pravo». Kyiv. 2025. 243 s.

9. Kochyna O., Shevchenko V. Novely pravovoho rehuliuvannia zakhystu avtorskykh prav u merezhi internet. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu. 2023. Vyp. 80. Ch. 1. S. 191-196. DOI: https://doi.org/10.24144/2307-3322.2023.80.1.28

10. Shakhbazian K. Mizhnarodno-pravovi osnovy rehuliuvannia vidnosyn v merezhi Internet: avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.11. Kyiv, 2009. 19 s.

11. Zmykalo O. Dosvid pravovoho rehuliuvannia avtorskoho prava v Yevropeiskomu Soiuzi: poshuk sposobiv harmonizatsii zakonodavstva Ukrainy. Analitychno-porivnialne pravoznavstvo. 2023. DOI: https://doi.org/10.24144/2788-6018.2022.06.15

12. Khakhanovskyi V., Korneiko O. Aktualni pytannia informatsiinoho prava: navch. posib. 2024. 258 s.

13. Ukrainskyi failoobminnyk EX.ua prypyniaie robotu. Volynski novyny. URL: https://www.volynnews.com/news/society/ukrayinskyy-fayloobminnyk-exua-prypyniaye-robotu/ (data zvernennia: 12.01.2026).

14. Postanova KTsS VP vid 19.03.2025 roku u spravi №759/8347/23 https://www.protocol.ua/ru/postanova_ktss_vp_vid_19_03_2025_roku_u_spravi_759_8347_23/ (data zvernennia: 12.01.2026).

15. Rishennia Sviatoshynskoho raionnoho sudu mista Kyieva vid 7 hrudnia 2022 roku u spravi № 759/3784/20. URL:

https://iplex.com.ua/doc.php?regnum=107770118&red=100003b6f0c9360aaf899c47c989d2422f813c&d=5 (data zvernennia: 12.01.2026).

16. Rishennia Brovarskoho miskraionnoho sudu Kyivskoi oblasti vid 27 lystopada 2023 roku u spravi № 116897610. URL: https://youcontrol.com.ua/ru/catalog/court-document/116897610/

17. Kholoshanova M.I. Okremi pytannia udoskonalennia systemy zakonodavstva u sferi zakhystu avtorskykh prav u merezhi Internet. Aktualni problemy prava: teoriia i praktyka. 2022. № 1 (43). S. 142–156.